

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3181/2017. (VII. 14.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.I.22.039/2015/6. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Kovács István Attila (jogi képviselője: dr. Zudor Mónika Csilla ügyvéd, 1015 Budapest, Széna tér 7. III/6.; a továbbiakban: indítványozó) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] Az indítványozó arra tekintettel kérte a Kúria Pfv.I.22.039/2015/6. sorszámú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését, mert álláspontja szerint sérti az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdését, a XV. cikk (1) és (2) bekezdését, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdését és a 28. cikkét.
- [3] 2. Az alkotmányjogi panaszban előadottak, illetve a támadott bírói döntésben megállapított tényállás alapján az ügy előzményei az alábbiak szerint foglalhatók össze.
- [4] 2.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló, végrehajtás megszüntetésére irányuló per alperese és a perben nem álló gazdasági társaság (a továbbiakban: Kft.) között több lízingszerződés jött létre, amelyekből eredő kötelezettségekért az indítványozó (felperes) készfizető kezességet vállalt. Az alperes a lízingszerződéseket mind a főkötelezett kft., mind a mellékkötelezett indítványozóval szemben nemteljesítés miatt felmondta. Miután a Kft. 2011 novemberében csődeljárás alá került, az alperes több mint 176 millió forint hitelezői igényt jelentett be. A vagyongfelügyelő ebből mintegy 43,7 millió forintot elismert biztosított követelésként, mintegy 132,4 millió forintot pedig vitatott biztosított követelésként igazolt vissza. Az alperes a vagyongfelügyelőhöz intézett beadványában kérte a teljes összeg nem vitatott és biztosítottként való visszaigazolását, a bírósághoz benyújtott kifogásában pedig ilyen értelmű besorolását. A bíróság a beadványt mint idő előtti elutasította, a vagyongfelügyelő álláspontja szerint pedig az alperes beadványa kifogásként nem volt értelmezhető.
- [5] A csődeljárásban 2012 januárjában csődegyezségeket kötöttek, amely alapján a cég a biztosított hitelezők tőkekövetelésének 19%-át vállalta megfizetni. A csődegyezés azon hitelezőkre is kiterjedt, amelyek vitatott követelésére a bíróság tartalék képzését rendelte el. A csődeljárást a Budapest Környéki Törvényszék jóváhagyta és befejezetté nyilvánította. A Fővárosi Ítéltábla jogerős végzésével az elsőfokú végzést megváltoztatta, a jóváhagyást megtagadta és a csődeljárást megszüntette. A Kúria viszont mint felülvizsgálati bíróság 2012. május 31-én kelt végzésével a másodfokú döntést hatályon kívül helyezte és a törvényszék csődegyezsége jóváhagyó végzését helybenhagyta.
- [6] A Kúria döntése előtt, 2012. május 3-án az alperes kérelme alapján a közjegyző közjegyzői okirat záradékolásával végrehajtást rendelt el a felszámolás alatt álló Kft.-vel szemben.
- [7] Az indítványozó végrehajtás megszüntetése és korlátozása tárgyában peres eljárást kezdeményezett. A Ráckevei Járásbíróság a végrehajtást mintegy 27,4 millió forintösszegre korlátozta, ezt meghaladóan a keresetet elutasította, a másodfokon eljáró Budapest Környéki Törvényszék pedig az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. A bíróságok indokolása szerint a csődegyezésben foglaltakra és a cég teljesítésére tekintettel a végrehajtásban érvényesített követelésből 21,69 millió forint nem vitatott követelés megszűnt, viszont a fennmaradt 27,4 millió forint nem tartozott a csődegyezés hatálya alá, a készfizető kezes felperessel szemben korlátozás nélkül érvényesíthető. A bíróság a csődegyezés 21. pontja és a Cstv. 20. § (2) bekezdésének értelmezése által megállapította, hogy az egyezés csak azokra a vitatott követelésekre terjedt ki, amelyekre nézve a Kft. elleni perindítás folytán tartalékképzés történt. Az alperes vitatott követelésére a bíróság tartalék képzését nem rendelte el, így

arra a csődegyezés sem terjed ki. A törvényszék szerint ugyanakkor az alperes eljárásából nem vonható le az a következtetés, hogy a csődeljárásban jogait visszaélészerűen gyakorolta, terhére nem volt megállapítható, hogy saját felróható magatartása okán az igényérvényesítésre nem jogosult.

- [8] A felülvizsgálati kérelemre eljáró Kúria, a panaszban sérelmesnek jelölt Pfv.I.22.039/2015/6. sorszámu ítélete a jogerős döntést hatályában fenntartotta.
- [9] 2.2. A Kúria döntésével szemben alkotmányjogi panaszt előterjesztő indítványozó szerint készfizető kezesként a helyzete nem lehet terhesebb mint a főkötelezett cégé, mert felelőssége járulékos jellegű.
- [10] A panaszos álláspontja alapján a sérelmezett döntés a csődeljárás hitelezőit megkülönbözteti, mert azok a hitelezők, akik felróható magatartásukkal a csődegyezés hatálya alól kiesnek, teljes követelésüket érvényesíthetik a mellékkötelezettekkel szemben, míg azok, akik a jogszabályoknak megfelelő eljárásrendet követik, követelésüket csupán az egyezés szerinti mértékben érvényesíthetik. Nézete szerint a támadott ítélet hátrányosan megkülönbözteti továbbá a kötelelem mellékkötelezettjeit a főkötelezettekkel szemben.
- [11] Az indítványozó a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmével összefüggésben előadta, hogy a Kúria érdemben nem vizsgálta azon hivatkozását, hogy az alperes saját mulasztása folytán került ki a csődegyezés hatálya alól, így a régi Ptk. 4. § (4) bekezdésében foglaltakkal ellentétben saját felróható magatartására hivatkozott előnyök szerzése végett. A Kúria ugyancsak nem vizsgálta és nem adta indokát, hogy a felperes miért nem érvényesítheti a régi Ptk. 273. § (1) bekezdésében rögzített jogát, amely szerint kezesként minden kifogást jogosult érvényesíteni. Nézete szerint a végrehajtás megindításakor függő jogi helyzet állt fenn a csődeljárás tekintetében, azonban a felülvizsgálat során sikerrel fejeződött be.
- [12] A Kúria döntése – érvelése szerint – nem áll összhangban a tulajdonhoz való jog tartalmával, mert jogértelmezése által a törvények szövegének nyelvtani értelmezésével ellentétes következtetéseket von le, amely az indítványozó tulajdonának elvonását eredményezi.
- [13] 3. Az alkotmányjogi panasz az alábbiak miatt nem befogadható.
- [14] 3.1. Az Alkotmánybíróság elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának az Abtv. 56. § (1) bekezdése szerinti feltételeit vizsgálta. Ennek során megállapította, hogy a határidőben előterjesztett alkotmányjogi panasz benyújtásra jogosulttól, azaz az alapügy felperesétől származik [Abtv. 51. § (1) bekezdés], és az indítvány határozott kérelmet tartalmaz a megjelölt kúriai ítélet megsemmisítésére [Abtv. 52. § (1b) bekezdés].
- [15] 3.2. A továbbiakban az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. § és 29. §-ában meghatározott befogadhatósági követelményeket vizsgálta meg.
- [16] Az eljárás során az indítványozó jogorvoslati lehetőségét kimerítette, panaszindítványa a felülvizsgálati eljárás során született ítélet ellen irányul [Abtv. 27. § b) pont].
- [17] Az Abtv. 27. § a) pontja értelmében az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti.
- [18] E körben az indítványozó megjelölte az Alaptörvény 28. cikkének sérelmét is, ugyanakkor az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében e bíróságoknak címzett alaptörvényi rendelkezés nem tekinthető olyan Alaptörvényben biztosított jognak, amelynek sérelmére hivatkozva alkotmányjogi panaszt lehetne benyújtani [3084/2012. (VII. 26.) AB végzés, Indokolás [6]; 3176/2013. (X. 9.) AB határozat, Indokolás [29]].
- [19] Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.
- [20] Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt rámutat, hogy az Abtv. 27. §-ából következően nem tekinthető a bírósági szervezetrendszer egyik felülbírálati fórumának, és valójában e hatásköre is – az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának védelmének keresztül – az Alaptörvény védelmét biztosítja [Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdés]. A rendes bíróságok által elkövetett vélt vagy valós jogszabálysértések ezért önmagukban nem adhatnak alapot alkotmányjogi panasz előterjesztésére [lásd: 3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [28]].

- [21] Az Alkotmánybíróság jogköre – a fentiekben hivatkozottak szerint – az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja és az Abtv. 27. §-a értelmében arra terjed ki, hogy kiküszöbölje a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet. Következésképpen a bizonyítékok bírói mérlegelésének, és a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírlatára nem rendelkezik hatáskörrel [lásd: 3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]; 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]].
- [22] 4. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában a Kúria jogértelmezését vitatja, az Alaptörvény minden sérelmesnek vélt rendelkezése tekintetében a Kúria jogértelmezéséből vezette le a megjelölt alapjogsérelemeket.
- [23] Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy a hatalommegosztás rendszerében a többi állami szervnek a bíróságok jogértelmezését – különösen, ha az értelmezés a Kúria határozatában jelenik meg – el kell ismernie [lásd: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]]. Kirívó jogértelmezési hibák megvalósulásának hiányában a jogszabályokat a bíróságok önállóan értelmezik, és az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki [3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]].
- [24] Az indítványozó nem adta indokát annak, hogy az általa körülírt, hitelezők közötti vélt különbségtétel mennyiben sérti az alapjogait, mindamelllett az Alaptörvény XV. cikkének sérelmét arra is alapozta, hogy készfizető kezesként a főkötelezethez képest hátrányosabb helyzetbe került.
- [25] A felülvizsgálati eljárás során a Kúriának épp azt kellett tisztáznia, hogy az akkor hatályos jogi környezetben – így figyelemmel többek között az 1/2010. számú PJE határozatra is – a készfizető kezesel szemben érvényesíthető-e a hitelező részéről elmulasztott igény végrehajtása a bíróság előtt fekvő ügy sajátosságaira tekintettel.
- [26] A Kúria szerint a csődeljárás során „az alperes ugyan mulasztott, amikor követelése egy részének vitatottá minősítését követően peres úton nem érvényesítette az igényét, azonban a »be nem jelentettnek« minősülő vitatott követelések a fellépésének időpontjában kötelmi jogi szempontból még nem szűntek meg, a készfizető kezesel szemben érvényesíthetők maradtak.” A Kúria rámutatott, hogy az alperes a csődeljárás befejezését megelőzően, illetve azt megelőzően, hogy a főkötelezettel szemben megszűnt volna a követelése, a készfizető kezes indítványozó ellen kezdeményezte a végrehajtást, tehát hamarabb fellépett vele szemben, mint ahogy a főkötelezettel szemben a követelés megszűnt volna, így a végrehajtás kezdeményezésekor a főkötelezettel szemben a követelése fennállt.
- [27] A Kúria elvi éllel állapította meg, hogy „[a] csődeljárásban bejelentett, de a vagyonszelvényelő által vitatott hitelezői igény esetén a hitelező részéről a jogérvényesítés elmulasztása azt eredményezi, hogy a csődeljárásban megszűnik a követeléssel rendelkező hitelezői minősége. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a csődeljárással érintett kötelezett készfizető kezesével szemben az időben – a főkötelezettel szembeni követelés teljes, vagy részleges megszűnése előtt – kezdeményezett közvetlen végrehajtás ne lenne megalapozott. Ezen az alapon a végrehajtás megszüntetése nem indokolt.”
- [28] Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az indítványozó által hátrányos megkülönböztetésként körülírt vélt alapjogsérelem valójában a Kúria készfizető kezeség jogi természetét illető jogértelmezéséből adódik.
- [29] Az Alkotmánybíróság rendelkezésére álló iratok alapján megállapítható, hogy az alperes felróható magatartására vonatkozó érveket az indítványozó már a fellebbezési eljárás során is előadta, amelyre a másodfokú bíróság részletesen reagált. A Kúria a döntést helybenhagyta és nem találta jogsértőnek a jogerős ítélet indokolását e tekintetben sem, illetve megállapította, hogy az „alperes csak a csődeljárás során mulasztott a készfizető kezesel szembeni fellépés kapcsán mulasztás nem terheli”.
- [30] Az Alkotmánybíróság a feljebb ismertetett gyakorlata alapján tartózkodik attól, hogy felülmérlegelje a bíróság álláspontját az alperes eljárásának minősítése tekintetében, a felróhatóságra vonatkozó indítványelemeket az Alaptörvény XIII. cikke és XXVIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben tehát érdemben nem vizsgálta.
- [31] A Kúria a hatályos jogszabályi rendelkezések jogalkalmazói értelmezésével és a korábbi bírói gyakorlat alapján, a konkrét ügy sajátosságaira tekintettel hozta meg döntését. Figyelemmel arra is, hogy az Alkotmánybíróság alapvetően tartózkodik jogági dogmatikához tartozó kérdések helytállóságáról, illetve törvényességéről, avagy kizárólag törvényértelmezési problémáról való állásfoglalástól, az alkotmányjogi panaszban előadott érvek alapján kirívó jogértelmezési hiba vizsgálatának szükségességét sem találta megalapozottnak. Az a körülmény pedig, hogy a Kúria az indítványozó által irányadónak tartott értelmezéstől eltérően alkalmazott jogi normákat, önmagában nem veti fel a támadott bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem tekinthető alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek sem.

- [32] 5. Fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a jelen ügyben nem merült fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, így az alkotmányjogi panasz az Abtv. 27. és 29. §-aiban foglaltaknak nem felelt meg. Az Alkotmánybíróság ezért az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján, az 56. § (3) bekezdésére figyelemmel, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontjára tekintettel az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2017. július 4.

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1649/2016.

